

Иліевыхъ никакъ не го поквѣриха. Онъ ѣ раслъ и тѣломъ и дшшею, и быде любезенъ и драгъ Бѣгъ и Человѣкомъ.

Но, напротивъ, ни добрый Самѣиловъ примѣръ не исправи злонравны Сынѣе Иліевы. Найпослѣ провѣди Бѣгъ къ Отцу ихъ совѣмъ непознѣтаго свѣтаго Мѣжа, кой тако мѣ рече: Самъ Господь Бѣгъ това ти говори: Ты помного любишь Сынѣе твоѣ, нежели Менѣ. Свѣщаль самъ ти, какъ, Домъ твоѣ, Сынѣе и Братѣа твоѣ на всегда ще выдатъ мой Свѣщенницы; но нынѣ ти казвамъ: Кой Менѣ презира, той такожде нека быде презренъ! Твоѣ два Сынѣа въ единъ день ще умратъ. Изъ ще си изберемъ дрѣгаго вѣрнаго Свѣщенника, кой ще прави всичко Оно, коѣ ѣ мнѣ прѣятно.

Казнь, злонравнымъ Сынѣомъ Иліевымъ предсказана, ѣ право страшило за всѣ злѣ и невоспитанна Чѣда. Свѣче не мѣслимъ, какъ междѣ вами, Любезна Болгарска Чѣда, има нѣкое тако злонравно Дѣте, коѣ — ако и не бы са боѣло никакваго наказанѣа — пакъ и само по себѣ искало бы да быде равно маломъ добромъ Самѣилѣ, нежели безбожнымъ Сынѣомъ Иліевымъ.